

Hemma, hemma!

1. Hem - ma, hem - ma! den som vo - re Lyck - ligt i sitt hem än - då!
2. Hem - ma, hem - ma! hvil - ken lyc - ka, När jag nått mitt fa - ders - hus!
3. Hem - ma, hem - ma! hvil - ka vän - ner Jag hos Je - sus der skall få!
4. Hem - ma, hem - ma! hjer - tat re - dan Vid - gar sig af fröjd och hopp.

Om jag kun - de, glad jag fo - re Öf - ver haf och rym - der blå,
Der skall in - gen sorg mig tryc - ka, Allt är i - del fröjd och ljus.
Hvar och en den an - dre kän - ner, In - tet mer oss skil - jer då.
Je - sus kär, be - håll mig me - dan Jag full - bor - dar här mitt lopp.

Öf - ver berg och öf - ver da - lar, Bort, långt bort från tid - ens flärd,
In - gen synd mitt hjer - ta ag - gar, In - gen o - ro qväl - jer mer.
In - gen der jag me - ra så - rar, In - gen an - nan så - rar mig,
O jag vet, min mat - ta stäm - ma, Som i moll här to - nat har,

Till de säl - las gyll - ne sa - lar, Till en myc - ket bätt - re verld.
Frälst från syn - dens sår och tag - gar, Fal - ler jag för tro - nen ner.
Vi få bo i E - dens vå - rar, Hvi - lan - de från ök - nens stig.
Skall i dur gå upp der - hem - ma Till Guds ä - ra hög och klar.

Text: C. B—G.

Musik: Johannes Alfred Hultman (1861–1942), 1886

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 27)